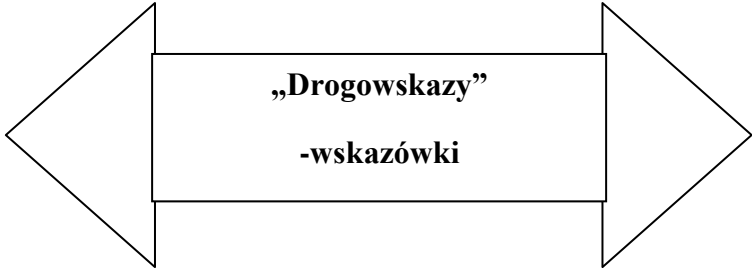

Autor: Anna Dziadkiewicz	
Klasa II Edukacja: polonistyczna, artystyczna, plastyczna, społeczna	Temat lekcji: Teatr „Malutki” przedstawia ... cz. I
Cel/cele zajęć: - doskonalenie umiejętności współpracy w parze - przypomnienie i rozszerzenie nazewnictwa związanego z teatrem - rozwijanie zasobu słownikowego poprzez ćwiczenia słowotwórcze - rozwijanie wyobraźni i kreatywności - kształtowanie umiejętności opowiadania i opisywania przygód wymyślonego bohatera	Cele zajęć w języku ucznia/ dla ucznia: - będę współpracować w parze - poszerzę swoją wiedzę o teatrze o nazwy jego pracowników oraz miejsc w teatrze - utworzę nazwy zawodów związanych z teatrem od innych wyrazów - wymyślę ciekawą historię - napiszę i narysuję fragment scenariusza teatralnego
Kryteria sukcesu dla ucznia: - wymieniam osoby pracujące w teatrze oraz wyjaśniam na czym polega ich praca - wyjaśniam pojęcia związane z teatrem - wraz z innymi dziećmi opowiadam historię i tworzę scenariusz przedstawienia	
Podstawa programowa: 1.1)a, b, c, 1.3)a, c, d, 1.4)a, 4.2)a, b, 5.4),	
Metody pracy: metoda aktywizująca, metoda ćwiczeń i praktycznego działania, gra dydaktyczna, drama, pokaz filmu, zabawa ruchowa,	
Formy pracy: praca w parach, indywidualna i grupowa	
1. Środki dydaktyczne: bilety do teatru – Załącznik nr 1 – Bilet wstępu, karteczki z cyframi rzymskimi i arabskimi, zakryte materiałem sztalugi i inne elementy tworzące scenę teatralną, nagranie audio – Załącznik nr 2 – Witamy w teatrze, brystol do tworzenia plakatu obrazującego realizację celów lekcji, kapelusz, Załącznik nr 3 – teatralne hasła, małe karteczki, Załącznik nr 4 – definicje, Załącznik nr 5 – sylaby i piktogramy, mała piłeczka (piankowa lub tenisowa), Załącznik nr 6 - opis gry Ortograficzny łamaniec językowy oraz Załącznik nr 7 - Ortograficzny łamaniec językowy – plansza, pisaki do białych tablic, niezwykle afisz teatralny z pytaniami pomocniczymi do tworzenia scenariusza przedstawienia, duże arkusze papieru formatu - minimum A3, kredki, flamastry, sznurek, klamerki, film Załącznik nr 9 - Lalka z koperty,	

Przebieg zajęć	
	Centra Aktywnej Edukacji
<p>2. Dzień wcześniej nauczyciel rozdaje uczniom bilety do teatru – Załącznik nr 1 – Bilet wstępu. Na biletach poza standardowymi informacjami znajdują się również pytania, na które uczniowie mają odpowiedzieć w domu. Odpowiedź na wszystkie pytania jest równoznaczna z możliwością wejścia na widownię.</p> <p>3. W klasie nauczyciel aranżuje przestrzeń tak by przypominała teatr, a więc krzesła ustawia w rzędy (przy każdym z nich umieszcza karteczkę z cyfrą rzymską) i numeruje miejsca (cyfry arabskie). W miarę możliwości tworzy kulisy (mogą to być zakryte materiałem sztalugi) oraz oznacza miejsce, które będzie sceną (nakleja papierową taśmę na podłogę, by oddzielić widownię od sceny).</p> <p>4. Uczniowie wchodząc do klasy okazują bilety odszukują swoje miejsca na widowni. Gdy już wszyscy siedzą nauczyciel odtwarza nagranie audio – Załącznik nr 2 – Witamy w teatrze. Nagranie zawiera powitanie, wiersz oraz krótkie wskazówki związane z tym jak należy zachować się w teatrze.</p> <p>5. Nauczyciel jako bileter prosi o przygotowanie biletów, a właściwie odcinków dla biletera – odrobionego zadania domowego. Chętni uczniowie odczytują swoje odpowiedzi, pozostałe odczytuje nauczyciel. W ten sposób poznaje jaką dotychczasową wiedzę na temat teatru posiadają uczniowie oraz ich oczekiwania i potrzeby. Jest to również okazja do utrwalenia słownictwa i pojęć związanych z teatrem.</p> <p>6. W nawiązaniu do poprzedniej lekcji oraz odpowiedzi zapisanych na biletach nauczyciel formułuje cele lekcji i zapoznaje z nimi uczniów. Informuje ich również, że zrealizowanie kolejnych celów będą przedstawiać w formie uzupełnianego na bieżąco plakatu.</p>	<p>polonistyczno-komunikacyjne</p> <p>polonistyczno-komunikacyjne i artystyczno - ruchowe</p> <p>polonistyczno-komunikacyjne</p> <p>polonistyczno-komunikacyjne</p>

<p>7. Hasła z kapelusza. Nauczyciel prosi uczniów, by dobrali się w pary, następnie uczniowie losują z kapelusza hasła związane z teatrem – Załącznik nr 3 – teatralne hasła. Uczniowie mają w parach wyjaśnić ich znaczenie. Są to pojęcia, które mogą być uczniom znane lub też słyszane przez nich po raz pierwszy. Jeżeli uczniowie nie są pewni swoich odpowiedzi piszą to, co podpowiada im wyobraźnia.</p>	<p>polonistyczno-komunikacyjne</p>
<p>8. Po wykonaniu zadań dla par dzieci zamieniają się swoimi hasłami i sprawdzają poprawność wyjaśnień porównując je z zapisanymi na kartkach definicjami – Załącznik nr 4 - definicje. Dopasowują definicje do haseł i porównują z pomysłami kolegów/koleżanek. Na zakończenie tej części uczniowie przyklejają na plakacie hasła obok ich definicji.</p>	<p>polonistyczno-komunikacyjne</p>
<p>9. Kolejnym zadaniem dla wszystkich uczniów jest ułożenie i wklejenie wyrazów do zeszytu w kolejności alfabetycznej. W tym celu nauczyciel przygotowuje wyrazy, które były wcześniej w kapeluszu w mniejszej wersji – tak, by dzieci mogły je przykleić jeden pod drugim w zeszycie. Załącznik nr 3 – teatralne hasła.</p>	<p>polonistyczno-komunikacyjne</p>
<p>10. Nauczyciel zwraca uwagę uczniom, że niektóre z haseł dotyczyły zawodów lub funkcji osób pracujących w teatrze. Prosi uczniów o odszukanie ich nazw (inspicjent, dubler, reżyser, sufler, statysta). Następnie prosi uczniów, by zerknęli do zeszytów i zastanowili się nad tym, czy można wyróżnić jeszcze inne osoby pracujące w teatrze na podstawie haseł wklejonych do zeszytu (garderobiana, rekwizytor, charakteryzatorka, kostiumograf, scenograf). Nauczyciel zapisuje na plakacie pytanie: „Kto pracuje w teatrze?” uczniowie zapisują na karteczkach poznane dotychczas wyrazy oraz zastanawiają się nad kolejnymi i dopisują je do listy.</p>	<p>polonistyczno-komunikacyjne</p>
<p>11. W celu utrwalenia tych pojęć i nazw nauczyciel proponuje uczniom zabawę w pantomimiczne kalambury. Zbiera karteczki z zanotowanymi nazwami osób pracujących w teatrze i wrzuca je do kapelusza. Dzieci kolejno podchodzą i losują jeden z zawodów i swoimi ruchami (bez użycia słów) naśladują pracę tych osób. Zadaniem reszty klasy jest odgadnięcie, kogo przedstawia dany uczeń.</p>	<p>artystyczno – ruchowe</p>
<p>Po zakończeniu zabawy karteczki należy przykleić do plakatu pod pytaniem. Dzięki temu plakat składa się już z dwóch części, a uczniowie w formie wizualnej przedstawiają, że zrealizowali dwa cele lekcji.</p>	<p>polonistyczno-komunikacyjne</p>

12. Nauczyciel informuje uczniów, że Teatr „Malutki” potrzebuje nowych aktorów, dlatego zaprasza wszystkich uczniów do szkoły aktorskiej. Na początek proponuje kilka ćwiczeń dykcyjnych i pantomimicznych.

- ćwiczenia języka: oblizywanie warg dookoła, oblizywanie językiem zębów po wewnętrznej i zewnętrznej stronie, wypychanie policzków językiem, dotykanie językiem brody i nosa, robienie trąbki itp.

- ćwiczenia wargi twarzy: nadymanie policzków, robienie dzióbków, robienie szerokich uśmiechów, robienie wykrzywionych min itp.

- zabawy dźwiękiem – nauczyciel przygotowuje zestaw kartoników z różnymi sylabami (otwarte i zamknięte) oraz kilka piktogramów. Załącznik nr 5 – sylaby i piktogramy. W jednej ręce nauczyciel pokazuje uczniom sylabę, a w drugiej piktogram. Zadaniem dzieci jest wypowiedzenie sylaby wg wskazania na piktogramie:

↑ - głośno

↓ - cicho

 - łagodnie

 - gwałtownie

 - smutno

 - wesoło

- zabawa pantomimiczna w kole – nauczyciel zaprasza uczniów na scenę i prosi, by ustawili się w kole. Dzieci mają podawać sobie w określony sposób małą piłeczkę – może być piankowa lub tenisowa. Sposoby podawania: jako coś bardzo ciężkiego, jako coś leciutkiego jak piórko, jako coś ciągnącego się jak guma czy kisiel, jako coś obrzydliwie śmierdzącego, jako coś bardzo cennego, jako coś szklanego, coś z czym trudno się rozstać, jako ukochaną, milutką zabawkę itd.

- zabawa ruchowa z elementami pantomimy – naśladowanie różnych zwierząt: myjący się i przeciągający kot, pełzający wąż, skaczący zajaczek, zjadająca orzechy wiewiórka itp.

artystyczno -
ruchowe

artystyczno -
ruchowe

<p>13. Nauczyciel zachęca uczniów do wspólnej gry. Gra to pomoc dydaktyczna wypracowana w ramach projektu przez Annę Dziadkiewicz – zakładka Pomoce dydaktyczne, centrum artystyczno-ruchowe, gra „Ortograficzny łamaniec językowy - gra ściganka”. Załącznik nr 6 - opis gry Ortograficzny łamaniec językowy oraz Załącznik nr 7 - Ortograficzny łamaniec językowy – plansza.</p> <p>14. Nauczyciel wywiesza w klasie niezwykle afisz teatralny na którym zamiast informacji o sztuce znajdują się następujące napisy:</p> <p style="text-align: center;">Teatr „MALUTKI” przedstawia...</p> <p style="text-align: center;">Sztukę o nieznanym tytule</p> <p style="text-align: center;">Kto? Jak wygląda? Gdzie jest? Co robi? Czy są z nim inni? Jaką spotyka go przygoda? Co z tego wynika?</p> <p>Informuje uczniów, że w tym niezwykle teatrze to widzowie tworzą aktorów i przedstawienie.</p> <p>Zadaniem uczniów jest stworzenie scenariusza i lalek do przedstawienia.</p> <p>Dzieci siedzą w kole i po kolei odpowiadając na pytania tworzą historię. Na jedno pytanie może odpowiadać kilka osób tak, by historia była rozbudowana.</p> <p>Następnie opowiedziana przez klasę historia musi zostać spisana. W tym celu uczniowie dzielą się na 7 grup. Każda z nich będzie zajmowała się jednym z pytań. Scenariusz może być słowno – rysunkowy.</p> <p>Na cztery pierwsze pytania dzieci odpowiadają w parach i piszą oraz rozrysowują na dużych arkuszach papieru odpowiedzi. Nad pozostałymi trzema mogą pracować większe grupy oraz dzieci, które już skończyły pracę nad wcześniejszymi pytaniami. Ważne jest by grupy się ze sobą komunikowały i przekazywały efekty swojej pracy.</p>	<p>polonistyczno-komunikacyjne</p> <p>polonistyczno-komunikacyjne</p>
---	---

Na koniec pracy nad scenariuszem wszystkie arkusze papieru dzieci przywieszają klamerkami w odpowiedniej kolejności do sznurka rozwieszonego w klasie – najlepiej za widownią.

Uwieńczeniem pracy nad scenariuszem jest uzupełnienie afiszu i przyklejenie go do trzeciej części plakatu ukazującego realizację celów lekcji.

15. Nauczyciel ogłasza, że w „Tetrze Malutkim” występują aktorzy lalkarze, dlatego zachęca uczniów do wykonania lalek, które później będą animować, czyli poruszać nimi i przemieszczać tworząc przedstawienie według utworzonego przez nich scenariusza. W tym celu wyświetla film ukazujący sposób wykonania lalki z koperty i drucików kreatywnych, a następnie prosi uczniów aby przynieśli na następny dzień materiały potrzebne do wykonania lalek. Załącznik nr 8 - Lalka z koperty - opis filmu oraz Załącznik nr 9 - Lalka z koperty.

Należy pamiętać, że jedną lalkę może animować kilkoro uczniów. W klasie każdy wykona lalkę niezależnie od tego, czy została ona uwzględniona w scenariuszu. Dlatego w domu warto by uczniowie je zaprojektowali, przemyśleli kostium i materiały potrzebne do wykonania. W klasie należy ustalić, kto będzie wykonywał bohaterów przedstawienia wspomnianych w scenariuszu. Mogą to być osoby najbardziej zaangażowane w jego tworzenie lub po prostu wylosowane przez nauczyciela.

16. Podsumowanie lekcji.

Nauczyciel prezentuje uzupełniany w ciągu całego dnia plakat i prosi uczniów, by patrząc na niego przypomnieli sobie co tego dnia robili i dokończyli trzy zdania. Po jednym do każdej części plakatu.

Hasło z kapelusza, które najbardziej zapamiętam z dzisiejszej lekcji to...

Najciekawszą pracę w teatrze ma ...

W naszym klasowym scenariuszu najbardziej podoba mi się ...

artystyczno -
ruchowe

polonistyczno-
komunikacyjne

Załącznik nr 1 – bilet wstępu

Przykładowy bilet – pozostałe znajdują się w załączniku

Teatr „MALUTKI” przedstawia...	<i>Sztuka o nieznanym tytule</i>	Co już wiesz o teatrze? ....
	w reżyserii klasy	Czego jeszcze chciałabym/chciałbym się dowiedzieć o teatrze? ....
	Scena malutka	
	Parter	
	Bilet ulgowy	
	Rząd I	
	Miejsce 3	
		Odcinek dla biletera Podpisz się jeżeli masz ochotę .....

Załącznik nr 3 - teatralne hasła

Wersja mniejsza znajduje się w załączniku

INSPICJENT	LOŻA
KULISY	FOYER
GARDEROBA	REKWIZYT
AFISZ	ANTRAKT
DUBLER	CHARAKTERYZACJA
KOSTIUM	KURTYNA
REŻYSER	SCENOGRAFIA
STATYSTA	SUFLER

Załącznik nr 4 – definicje

Pracownik teatru czuwający nad techniczną stroną przedstawienia. Odpowiedzialny w szczególności za wejścia aktorek i aktorów, odpowiednie wyposażenie i wygląd sceny oraz przygotowanie rekwizytów.	Wydzielona, reprezentacyjna część sali widowiskowej (teatralnej) w formie niewielkiego balkonu lub wnęki z balustradą, przeznaczona dla kilku osób.
Boczne części dekoracji scenicznej zwykle w postaci kotar lub płócien naciągniętych na drewniane ramy, tworzących jednocześnie naturalne przejścia dla aktorów.	Sala lub wydzielona część korytarza znajdująca się w sąsiedztwie Sali widowiskowej, będąca miejscem odpoczynku, spotkań i rozmów widzów w czasie antraktu.
Osoba zastępująca aktora na scenie.	Przedmiot, którego obecność jest niezbędna na scenie do wystawienia sztuki.
Druk informacyjno- reklamowy dużego formatu, zawierający podstawowe informacje o przedstawieniu teatralnym umieszczany zazwyczaj w miejscach publicznych.	Przerwa w czasie przedstawienia. Zazwyczaj pomiędzy poszczególnymi aktami sztuki teatralnej.
Pokój na zapleczu sceny służący aktorom i aktorkom do przebrania się, nałożenia charakteryzacji, a także odpoczynku w trakcie i po przedstawieniu.	Różne środki plastyczne wykorzystywane przez aktorów do zmiany wyglądu twarzy i sylwetki. Zalicza się do nich makijaż, peruki, zarost, sztuczne nosy, oraz środki zmieniające kształt sylwetki.
Ubiór aktora charakteryzujący daną postać w sztuce teatralnej.	Osoba występująca głównie w rolach niemych, niebędąca aktorem.
Artysta odpowiedzialny za przedstawienie, autor spektaklu. Tworzy koncepcję artystyczną sztuki, Inspiruje współpracowników i kieruje aktorami.	Opracowanie plastycznej i architektonicznej oprawy widowiska teatralnego. To np. oświetlenie, dekoracje, kostiumy i rekwizyty stanowiące taką oprawę.
Zasłona oddzielająca scenę od widowni, na początku przedstawienia podnoszona lub rozsuwana na boki, a po zakończeniu aktu lub całości spektaklu spuszczana lub zasuwana.	Osoba kontrolująca zgodność tekstu wygłaszanego przez aktorów z zapisanym w scenariuszu i podpowiadająca im w razie zapomnienia kwestii.

Załącznik nr 7 – ortograficzny łamaniec językowy – plansza

Pozostałe elementy do gry (karty, kołowrotek oraz opis w załącznikach nr 6 i 7)

